

Sygn. akt IX U 1325/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 kwietnia 2019 r.

Sąd Okręgowy _____ w Gliwicach Wydział IX

Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Iwona Nowak
Protokolant:	Wioleta Potrzęsaj

po rozpoznaniu w dniu 9 kwietnia 2019 r. w Rybniku

sprawy z odwołania **H. K. (K.)**

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

przy udziale ./.

o ponowne ustalenie wysokości emerytury

na skutek odwołania **H. K. (K.)**

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 5 września 2018 r. Znak (...)

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, iż zobowiązuje organ rentowy do ponownego ustalenia wysokości emerytury ubezpieczonego na podstawie art. 110a ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych począwszy od daty złożenia wniosku.

Sędzia

Sygn. akt IX U 1325/18

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 05.09.2018r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. odmówił ubezpieczonemu H. K. (K.) przeliczenia podstawy wymiaru emerytury na podstawie art.110a ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, z uwagi na fakt, iż wskaźnik wysokości podstawy wymiaru obliczony z dwudziestu najkorzystniejszych lat kalendarzowych wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu z uwzględnieniem wynagrodzeń uzyskanych po nabyciu prawa do emerytury wyniósł 244,15% i jest niższy od 250%.

Ubezpieczony w odwołaniu od decyzji domagał się jej zmiany poprzez przeliczenie emerytury z uwzględnieniem zarobków uzyskiwanych z tytułu zatrudnienia w KWK (...), KWK (...), KWK (...), i KWK (...) latach 1962-1978r.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie z przyczyn jak w zaskarżonej decyzji.

Rozpoznając sprawę Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

Ubezpieczony urodził się w dniu (...)

Od dnia 22.09.1995r. jest uprawniony do emerytury górniczej. Po przyznaniu prawa do emerytury pozostawał w zatrudnieniu.

Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru emerytury ustalony z lat 1982-1987 wyniósł 326,25 % i został ograniczony do 250 %.

Zaskarżoną decyzją z dnia 05.09.2018r. organ rentowy rozpoznając wniosek z dnia (...). odmówił ubezpieczonemu przeliczenia emerytury w oparciu o art.110a ustawy emerytalnej z przyczyn wskazanych na wstępie.

Obliczając wskaźnik wysokości podstawy wymiaru organ rentowy przyjął wynagrodzenia minimalne za następujące okresy od 06.04.1962r. do 14.08.1963r., od 06.12.1965r. do 18.04.1966r., od 10.08.1966r. do 22.11.1966r., od 20.11.1967r. do 30.12.1967r., 09.11.1968r. do 30.06.1969r., od 12.01.1970r. do 30.05.1970r., od 02.06.1970r. do 31.12.1978r.

W toku niniejszego postępowania w oparciu o opinię biegłego z zakresu rent uzupełniających oraz świadczeń emerytalno- rentowych, dopuszczoną w sprawie dla ustalenia w sposób najbardziej korzystny wskaźnika wysokość podstawy wymiaru, przy odtworzeniu wynagrodzeń ubezpieczonego sprzed 1979 roku na podstawie akt osobowych, z uwzględnieniem zeznań ubezpieczonego oraz obowiązujących przepisów płacowych Sąd ustalił, iż najkorzystniejszy wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyliczony z lat 1971-1972, 1974, 1979-1995 wynosi 259,11%. Ustalając wysokość wynagrodzenia za sporne lata biegły uwzględnił takie składniki wynagrodzenia jak płaca zasadnicza, dodatek nocny, dodatek zmianowy, dodatek za pracę niebezpieczną, dodatek szkodliwy, wynagrodzenie z karty górnika oraz deputat węglowy.

Organ rentowy zakwestionował powyższą opinię w zakresie przyjętych przez biegłego dodatków zmianowych, powiększonego wynagrodzenia z karty górnika, dodatku szkodliwego i niebezpiecznego oraz wynagrodzenia za dwie niedziele robocze w miesiącu. Dokonując własnych obliczeń ZUS stwierdził, iż wynagrodzenie ubezpieczonego za odtworzone przez biegłego lata może wynosić 32.267,20zł za rok 1971, 33.521,60zł za rok 1972 oraz 39.640,60zł za rok 1974. Obliczony przez organ rentowy wwpw z uwzględnieniem wynagrodzeń w wysokości jak wyżej wyniósł 254,63%.

Powyższe Sąd ustalił w oparciu o dokumentację akt emerytalnych i osobowych, zeznania ubezpieczonego (k.17 a.s.) oraz opinię biegłego z zakresu rent uzupełniających oraz świadczeń emerytalno rentowych mgr Z. G. z dnia 27.02.2019r. (k.23-42).

Mając na uwadze powyższe ustalenia Sąd zważył, co następuje :

W ocenie Sądu odwołanie ubezpieczonego zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 110 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tj. Dz.U. 2016r., poz. 1842 ze zm.) wysokość emerytury lub renty oblicza się ponownie od podstawy wymiaru ustalonej w sposób określony w art. 15, z uwzględnieniem ust. 3, jeżeli do jej obliczenia wskazano podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe na podstawie przepisów prawa polskiego przypadającą w całości lub w części po przyznaniu świadczenia, a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru jest wyższy od poprzednio obliczonego (ust.1).

2. Warunek posiadania wyższego wskaźnika wysokości podstawy wymiaru nie jest wymagany od emeryta lub rencisty, który od dnia ustalenia prawa do świadczenia do dnia zgłoszenia wniosku o ponowne ustalenie świadczenia, w myśl ust. 1, nie pobrał świadczenia wskutek zawieszenia prawa do emerytury lub renty lub okres wymagany do ustalenia podstawy przypada w całości po przyznaniu prawa do świadczenia, a wskaźnik wysokości podstawy wynosi co najmniej 130%.

3. Okres ostatnich 20 lat kalendarzowych, o których mowa w art. 15 ust. 1, obejmuje okres przypadający bezpośrednio przed rokiem, w którym zgłoszono wniosek o ponowne ustalenie wysokości świadczenia.

Jednocześnie jak wynika z treści art. 110a ust.1 ustawy emerytalnej wysokość emerytury oblicza się ponownie od podstawy wymiaru ustalonej w sposób określony w art. 15, z uwzględnieniem art. 110 ust. 3, jeżeli do jej obliczenia wskazano podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe na podstawie przepisów prawa polskiego przypadającą w całości lub w części po przyznaniu świadczenia, a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru przed zastosowaniem ograniczenia, o którym mowa w art. 15 ust. 5, jest wyższy niż 250%.

2. Ustalenie wysokości emerytury zgodnie z ust. 1 może nastąpić tylko raz.

Przepis art. 110a ust.1 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych daje możliwość jednorazowego przeliczenia wysokości emerytury bez względu na to czy emerytura była zawieszona czy nie, jeśli wskaźnik przekracza 250%,
a wskazano podstawę wymiaru składek przypadających po przyznaniu prawa do emerytury.

Jak wykazało przeprowadzone postępowanie dowodowe ubezpieczony spełnia warunki umożliwiające przeliczenie emerytury na podstawie art.110a ustawy emerytalnej.

Powyższe wynika jednoznacznie z opinii powołanego biegłego mgr Z. G., który na podstawie posiadanej dokumentacji płacowej oraz obowiązujących w górnictwie przepisów płacowych odtworzył wynagrodzenie ubezpieczonego za sporne lata, a następnie obliczył najkorzystniejszy wwpw z uwzględnieniem zarobków osiągniętych w części po przyznaniu emerytury. Obliczony przez biegłego wskaźnik wysokości podstawy wymiaru okazał się być wyższy od 250% i może stanowić podstawę przeliczenia świadczenia.

W ocenie Sądu opinia biegłego jest rzetelna, wydana w oparciu o fachową wiedzę na podstawie szczegółowej analizy przedłożonej dokumentacji oraz obowiązujących w tych okresach przepisów. Ewentualne uwzględnienie zastrzeżeń organu rentowego pozostaje bez wpływu na rozstrzygnięcie sprawy, bowiem wwpw nadal będzie przekraczał 250%.

Mając powyższe na uwadze Sąd kierując się powołanymi przepisami, z mocy art.477¹⁴ § 2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję zobowiązując organ rentowy do ponownego ustalenia wysokości emerytury na podstawie art.110a ustawy emerytalnej.

Sędzia